

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym-Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Maciejewska-Papież (spr.)

Sędziowie: SSO Agata Adamczewska

SWSO Wojciech Wierzbicki

Protokolant: aplikant radcowski – Justyna Kuligowska

przy udziale Prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej del. do Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Macieja Nowaka

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2015 r.

sprawy **K. K., M. K. (1) i M. S.**

oskarżonych o przestępstwo z art.279 § 1 kk i inne

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora oraz obrońcę oskarżonego K. K.

od wyroku Sądu Rejonowego w Kościanie

z dnia 02 grudnia 2014r., sygn. akt. II K 322/14

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) za przypisane oskarżonym K. K. w punkcie 6, M. K. (2) w punkcie 15 oraz M. S. w punkcie 23 zaskarżonego wyroku przestępstwo z art.35 ust.2 w zw. z art.35 ust.1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, na podstawie art. 35 ust.3a tejże ustawy orzeka wobec oskarżonych **K. K., M. K. (1) i M. S.** zakaz posiadania zwierząt na okres **3 (trzech) lat.**

b) za przypisane oskarżonym K. K. w punkcie 7, M. K. (2) w punkcie 16 oraz M. S. w punkcie 24 zaskarżonego wyroku przestępstwo z art.35 ust.2 w zw. z art.35 ust.1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, na podstawie art. 35 ust.3a tejże ustawy orzeka wobec oskarżonych **K. K., M. K. (1) i M. S.** zakaz posiadania zwierząt na okres **3 (trzech) lat.**

c) na podstawie art. 90 § 2 kk w zw. z art.86 § 1kk i w zw. z art.116 kk łączy wymierzone powyżej środki karne w postaci zakazu posiadania zwierząt i orzeka wobec oskarżonych **K. K., M. K. (1) i M. S.** zakaz posiadania zwierząt na łączny okres **5 (pięciu) lat.**

2. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację obrońcy oskarżonego K. K. za oczywiście bezzasadną.

3. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Piotra Jankowskiego kwotę 516,60 zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu K. K.z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

4. Zwalnia oskarżonych od uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, w tym od uiszczenia opłaty za drugą instancję.

UZASADNIENIE

K. K. oskarżony został o to, że:

I. W marcu 2014 r. dokładnej daty nie ustalono w Zakrzewiu woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. i M. K. (1) dokonał włamania do G. Z. w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu i uszkodzeniu drzwi wejściowych z wnętrza dokonał kradzieży elementów miedzianych o wartości co najmniej 230 zł, czym działał na szkodę Nadleśnictwa P. tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk

II. W marcu 2014r w Z. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. i M. K. (1) dokonał włamania do G. Z. w ten sposób, że po wyważeniu drzwi na strych dokonał kradzieży jednego zbiornika wyrównawczego oraz innych elementów miedzianych, tj. mienia łącznej wartości co najmniej 100 zł, czym działał na szkodę Nadleśnictwa P. tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk;

III. W dniu 7 marca 2014r w N. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. i M. K. (1) z niezabezpieczonego sadu zabrał w celu przywłaszczenia sześć sztuk bron rolniczych o łącznej wartości 480 zł czym działał na szkodę K. M. tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk;

IV. W dniu 7 marca 2014r w Nowym Głębinie woj. (...)w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i M. S. doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25,35 złotych firmę (...), w ten sposób, że w skupie złomu M. K. (1) sprzedał brony rolnicze w ilości sześć sztuk jako swoją własność, wiedząc o tym, że pochodzą one z kradzieży dokonanej w dniu 7 marca 2014 r. w miejscowości N., wprowadzając tym w błąd pracownika w/w firmy, czym działali na szkodę (...)W. M., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.;

V. W dniu 7 marca 2014r. w Nowym Głębinie woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i M. S. doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 268,89 zł. firmy (...)w ten sposób, że w punkcie złomu K. K. sprzedał rurki oraz grzejnik-bojler jako swoją własność, wiedząc o tym, że pochodzą one z kradzieży dokonanej w G.Z., wprowadzając tym w błąd pracownika w/w firmy, czym działali na szkodę (...)W. M. tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.;

VI.. W dniu 11 marca 2014r. w Nowym Głębinie gm. K. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i M. S. groził słownie J. B. pobiciem co wzbudziło w pokrzywdzonym uzasadniona obawę spełnienia zapowiedzianych gróźb a ponadto znieważył go słowami wulgarnymi, tj. o przestępstwo z art. 190 k.k. i art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

VII. W dniu 11 marca 2014 roku w N. gm. K. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i M. S. z niezabezpieczonego pomieszczenia gospodarczego zabrał w celu przywłaszczenia piłę motorową marki S. o wartości 500 zł czym działał na szkodę P. M., tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk;

VIII. W dniu 13 marca 2014 roku w Ć. gm. K. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i M. S. dokonał zniszczenia mienia w postaci kłódki poprzez jej zerwanie, drewnianych elementów ogrodzenia poprzez ich połamanie, dwóch szyb okiennych poprzez jej wybicie kamieniem, czterech drzewek ozdobnych poprzez ich połamanie, powodując straty w mieniu w wysokości 597 zł czym działał na szkodę M. K. (3), a ponadto dokonał uszkodzenia roweru typu męskiego poprzez wygięcie ramy i kół powodując straty w mieniu wartości 300 zł czym działał na szkodę J. B. tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 kk;

IX. W dniu 13 marca 2014 roku w Ć. gm. K. woj. (...) działając ze szczególnym okrucieństwem z naruszeniem przepisów ustawy w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i M. S. zabił psa rasy mieszanej umaszczenia żółtego poprzez spowodowanie u niego obrażeń ciała w postaci połamania kości czaszki, połamanie kości okolicy klatki piersiowej oraz ran ciętych skóry okolicy klatki piersiowej, a następnie

zabił dwa bażanty królewskie powodując u nich liczne obrażenia ciała, tj. o przestępstwo z art. 35 pkt.2 w zw. z art. 35 pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z art. 12 kk;

X. W dniu 13 marca 2014 roku w Ć. gm. K. woj. (...) działając ze szczególnym okrucieństwem z naruszeniem przepisów ustawy wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i M. S. znęcał się nad psem rasy mieszanej umaszczenia czarnego poprzez spowodowanie u niego obrażeń tylnej lewej kończyny okolicy stawu skokowego, tj. o przestępstwo z art. 35 pkt.2 w zw. art. 35 pkt. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt;

XI. W dniu 13 marca 2014 roku w Ć. gm. K. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i M. S. groził słownie J. B. pobiciem oraz rzucał w pomieszczenie gdzie przebywał pokrzywdzony kamieniami, drewnianymi belkami i innymi przedmiotami co wzbudziło w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę spełnienia zapowiedzianych gróźb a ponadto znieważył go słowami wulgarnymi, tj. o przestępstwo z art. 190 kk i art. 216 §1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

M. K. (1) został oskarżony o to, że:

I. W marcu 2014r dokładnej daty nie ustalono w Z. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. i K. K. dokonał włamania do G. Z. w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu i uszkodzeniu drzwi wejściowych z wnętrza dokonał kradzieży elementów miedzianych o wartości co najmniej 230 zł. czym działał na szkodę Nadleśnictwa P., tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk;

II. W marcu 2014r dokładnej daty nie ustalono w Z. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. i K. K. dokonał włamania do G. Z. w ten sposób, że po wywarzeniu drzwi na strych dokonał kradzieży jednego zbiornika wyrównawczego oraz innych elementów miedzianych, tj. mienia łącznej wartości co najmniej 100 zł, czym działał na szkodę Nadleśnictwa P. tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk;

III. W dniu 7 marca 2014r w N. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. i K. K. z niezabezpieczonego sadu zabrał w celu przywłaszczenia sześć sztuk bron rolniczych o łącznej wartości 480 zł czym działał na szkodę K. M., tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk;

IV. W dniu 7 marca 2014r w Nowym Głębinie woj. (...)działając wspólnie i w porozumieniu z K. K.i M. S.w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25,35 złotych firmę (...), w ten sposób, że w skupie złomu M. K. (1)sprzedał brony rolnicze w ilości sześć sztuk jako swoją własność, wiedząc o tym, że pochodzą z kradzieży dokonanej w dniu 7 marca 2014r w miejscowości N., wprowadzając tym w błąd pracownika w/w firmy, czym działał szkodę (...)W. M.tj. o przestępstwo z art. 286§ 1 kk;

V. W dniu 7 marca 2014r. w N.woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. K.i M. S.w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 268,89 zł firmę (...)w ten sposób, iż w punkcie złomu K. K.sprzedał rurki oraz grzejniki - bojler jako swoją własność, wiedząc o tym, że pochodzą one z kradzieży dokonanej w G.Z., wprowadzając tym w błąd pracownika w/w firmy, czym działał na szkodę (...)W. M., tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk;

VI. W dniu 11 marca 2014 roku w Ć. gm. K. woj. (...) działając wspólnie i porozumieniu z M. S. i K. K. groził słownie J. B. pobiciem co wzbudziło w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę spełnienia zapowiedzianych gróźb oraz znieważył go wyzywając słowami wulgarnymi, a ponadto uderzył J. B. pięścią w twarz naruszając jego nietykalność cielesną, tj. o przestępstwo z art. 190 kk art. 216 § 1 kk art. 217 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

VII. W dniu 11 marca 2014 roku w N. gm. K. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. i K. K. z niezabezpieczonego pomieszczenia gospodarczego zabrał w celu przywłaszczenia piłę motorową marki S. wartości 500 zł czym działał na szkodę P. M. tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk;

VIII. W dniu 13 marca 2014 roku w Ć. gm. K. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. i K. K. dokonał zniszczenia mienia w postaci kłódki poprzez jej zerwanie, drewnianych elementów ogrodzenia poprzez ich połamanie, dwóch szyb okiennych poprzez jej wybicie kamieniem oraz czterech drzewek ozdobnych poprzez ich połamanie,

powodując straty w mieniu w wysokości 597 zł czym działał na szkodę M. K. (3), a ponadto dokonał uszkodzenia roweru typu męskiego poprzez wygięcie ramy i kół powodując straty w mieniu wartości 300 zł czym działał na szkodę J. B., tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 kk;

IX. W dniu 13 marca 2014 roku w Ć. gm. K. woj. (...) działając ze szczególnym okrucieństwem z naruszeniem przepisów ustawy w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. S. i K. K. zabił psa rasy mieszanej umaszczenia żółtego poprzez spowodowanie u niego obrażeń ciała w postaci połamania kości czaszki, połamania kości okolicy klatki piersiowej oraz ran ciętych skóry okolicy klatki piersiowej, a następnie zabił dwa bażanty -królewskie powodując u nich liczne obrażenia ciała, tj. o przestępstwo z art. 35 pkt. 2 w zw. 35 pkt. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z art. 12 kk

X. W dniu 13 marca 2014 roku w Ć. gm. K. woj. (...) działając ze szczególnym okrucieństwem z naruszeniem przepisów ustawy wspólnie i w porozumieniu z M. S. i K. K. znęcał się nad psem rasy mieszanej umaszczenia czarnego poprzez spowodowanie u niego obrażeń tylnej lewej kończyny okolicy stawu skokowego, tj. o przestępstwo z art. 35 pkt 2 w zw. z art. 35 pkt. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt.

XI. W dniu 13 marca 2014 roku w Ć. gm. K. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. i K. K. groził słownie J. B. pobiciem oraz rzucał w pomieszczenie gdzie przebywał pokrzywdzony kamieniami, drewnianymi belkami i innymi przedmiotami, co wzbudziło to w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę spełnienia zapowiedzianych gróźb, a ponadto znieważał J. B. wyzywając go słowami wulgarnymi tj. o przestępstwo z art. 190 kk i art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

M. S. został oskarżony o to, że:

I. W marcu 2014r dokładnej daty nie ustalono w Zakrzewiu woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i K. K. dokonał włamania do G. Z. w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu i uszkodzeniu drzwi wejściowych z wnętrza dokonał kradzieży elementów miedzianych o wartości co najmniej 230 zł, czym działał na szkodę Nadleśnictwa P. tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk;

II. W marcu 2014 r. dokładnej daty nie ustalono w Z. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i K. K. dokonał włamania do G. Z. w ten sposób, że po wyważeniu drzwi na strych dokonał kradzieży jednego zbiornika wyrównawczego oraz innych elementów miedzianych, tj. mienia łącznej wartości co najmniej 100 zł, czym działał na szkodę Nadleśnictwa P. tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk;

III. W dniu 7 marca 2014r w N. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i K. K. z niezabezpieczonego sadu zabrał w celu przywłaszczenia sześć sztuk bron rolniczych o łącznej wartości 480 zł czym działał na szkodę K. M., tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk;

IV. W dniu 7 marca 2014r w N.woj. (...)działając wspólnie i w porozumieniu z K. K.i M. K. (1)w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25,35 złotych firmę (...), w ten sposób, że w skupie złomu M. K. (1)sprzedał brony rolnicze w ilości sześć sztuk jako swoją własność, wiedząc o tym, że pochodzą one z kradzieży dokonanej w dniu 7 marca 2014r w miejscowości N., wprowadzając tym w błąd pracownika w/w firmy, czym działał szkodę (...)W. M., tj. o przestępstwo z art. 286§ 1 kk;

V. W dniu 7 marca 2014r. w N.woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. K.i M. K. (1)w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 268,89 zł. firmę (...)w ten sposób, iż w punkcie złomu K. K.sprzedał rurki oraz grzejniki-bojler jako swoją własność, wiedząc o tym, że pochodzą one z kradzieży dokonanej w G.Z., wprowadzając tym w błąd pracownika w/w firmy, czym działał na szkodę (...)W. M.tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

VI. W dniu 11 marca 2014 roku w Ć. gm. K. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i K. K. grozili słownie J. B. pobiciem i wyzywali słowami wulgarnymi co wzbudziło w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę spełnienia

zapowiedzianych gróźb a ponadto znieważył go słowami wulgarnymi tj. o przestępstwo z art. 190 kk i art. 216 § 1 kk w zw. z art 11 § 2 kk.

VII. W dniu 11 marca 2014 roku w N. gm. K. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i K. K. z niezabezpieczonego pomieszczenia gospodarczego zabrał w celu przywłaszczenia piłę motorową marki S. wartości 500 zł czym działał na szkodę P. M. tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk;

VIII. W dniu 13 marca 2014 roku w Ć. gm. K. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i K. K. dokonał zniszczenia mienia w postaci kłódki poprzez jej zerwanie, drewnianych elementów ogrodzenia poprzez ich połamanie, dwóch szyb okiennych poprzez jej wybitcie kamieniem, czterech drzewek ozdobnych poprzez ich połamanie, powodując straty w mieniu w wysokości 597 zł czyni działał na szkodę M. K. (3). a ponadto dokonał uszkodzenia roweru typu męskiego poprzez wygięcie ramy i kół powodując straty w mieniu wartości 300 zł czym działał na szkodę J. B. tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 kk;

IX. W dniu 13 marca 2014 roku w Ć. gm. K. woj. (...) działając ze szczególnym okrucieństwem z naruszeniem przepisów ustawy w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i K. K. zabił psa rasy mieszanej umaszczenia żółtego poprzez spowodowanie u niego obrażeń ciała w postaci połamania kości czaszki, połamanie kości okolicy klatki piersiowej oraz ran ciętych skóry okolicy klatki piersiowej, a następnie zabił dwa bażanty królewskie powodując u nich liczne obrażenia ciała, tj. o przestępstwo z art. 35 pkt.2 w zw. z art. 35 pkt.1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt w zw. z art. 12 kk;

X. W dniu 13 marca 2014 roku w Ć. gm. K. woj. (...) działając ze szczególnym okrucieństwem z naruszeniem przepisów ustawy wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i K. K. znęcał się nad psem rasy mieszanej umaszczenia czarnego poprzez spowodowanie u niego obrażeń tylnej lewej kończyny okolicy stawu skokowego tj. o przestępstwo z art. 35 pkt.2 w zw. z art. 35 pkt 1 a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 i o ochronie zwierząt;

XI. W dniu 13 marca 2014 roku w Ć. gm. K. woj. (...) działając winie i w porozumieniu z M. K. (1) i K. K. groził słownie J. B. pozbawieniem go życia i zdrowia oraz pobicie oraz rzucił w pomieszczenie gdzie przebywał pokrzywdzony kamieniami, drewnianymi belkami i innymi przedmiotami, co wzbudziło w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę spełnienia zapowiedzianych gróźb, a ponadto znieważył J. B. wyzywając go słowami wulgarnymi, tj. o przestępstwo z art. 190 kk i art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kościanie z dnia 2 grudnia 2014 r., sygn. akt II K 322/14:

1) oskarżonego **K. K.** uznano za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt I. i II., przyjmując, że oskarżony ten dopuścił się ciągu przestępstw z art. 279 § 1 kk, przewidzianego przepisem art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk i art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

2) oskarżonego K. K. uznano za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt III. i VII., przyjmując, że oskarżony ten dopuścił się ciągu przestępstw z art. 278 § 1 kk, przewidzianego przepisem art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk i art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

3) oskarżonego K. K. uznano za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt IV. i V., przyjmując, że oskarżony ten dopuścił się ciągu przestępstw z art. 286 § 1 kk, przewidzianego przepisem art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności,

4) oskarżonego K. K. uznano za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt VI. i XI., przyjmując, że oskarżony ten dopuścił się ciągu przestępstw z art. 190 § 1 kk i art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, przewidzianego przepisem art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

5) oskarżonego K. K. uznano za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt VIII., tj. przestępstwa z art. 288 § 1 kk i za to na podstawie art. 288 § 1 kk wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

6) oskarżonego K. K. uznano za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt IX., tj. przestępstwa z art. 35 ust. 2 w zw. z art. 35 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 35 ust. 2 wyżej wymienionej ustawy wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności,

7) Oskarżonego K. K. uznano za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt X., tj. przestępstwa z art. 35 ust. 2 w zw. z art. 35 ust. 1a ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt i za to na podstawie art. 35 ust. 2 wyżej wymienionej ustawy wymierzono mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności,

8) Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 91 § 2 kk wymierzone oskarżonemu K. K. w pkt 1) do 7) wyroku kary pozbawienia wolności połączono i wymierzono mu karę łączną pozbawienia wolności w wysokości 2 lat i 6 miesięcy,

9) oskarżonego **M. K. (1)** uznano za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt I. i II., przyjmując, że oskarżony ten dopuścił się ciągu przestępstw z art. 279 § 1 kk, przewidzianego przepisem art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk i art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

10) oskarżonego M. K. (1) uznano za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt III. i VII., przyjmując, że oskarżony ten dopuścił się ciągu przestępstw z art. 278 § 1 kk, przewidzianego przepisem art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk i art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

11) oskarżonego M. K. (1) uznano za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt IV. i V., przyjmując, że oskarżony ten dopuścił się ciągu przestępstw z art. 286 § 1 kk, przewidzianego przepisem art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności,

12) oskarżonego M. K. (1) uznano za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt VI., tj. przestępstwa z art. 190 § 1 kk i art. 216 § 1 kk oraz art. 217 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, przewidzianego przepisem art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

13) oskarżonego M. K. (1) uznano za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt XL, tj. przestępstwa z art. 190 § 1 kk i art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, przewidzianego przepisem art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

14) oskarżonego M. K. (1) uznano za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt VIII., tj. przestępstwa z art. 288 § 1 kk i za to na podstawie art. 288 § 1 kk wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

15) oskarżonego M. K. (1) uznano za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt IX., tj. przestępstwa z art. 35 ust. 2 w zw. z art. 35 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 35 ust. 2 wyżej wymienionej ustawy wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności,

16) oskarżonego M. K. (1) uznano za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt X., tj. przestępstwa z art. 35 ust. 2 w zw. z art. 35 ust. 1a ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt i za to na podstawie art. 35 ust. 2 wyżej wymienionej ustawy wymierzono mu karę 9 miesięcy pozbawienia wolności,

17) na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 91 § 2 kk wymierzone oskarżonemu M. K. (1) w pkt 9) do 16) wyroku kary pozbawienia wolności połączono i wymierzono mu karę łączną pozbawienia wolności wysokości 2 lat i 6 miesięcy.

18) Oskarżonego **M. S.** uznano za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt I. i II., przyjmując, że oskarżony ten dopuścił się ciągu przestępstw z art. 279 § 1 kk, przewidzianego przepisem art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk i art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności,

19) oskarżonego M. S. uznano za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt III. i VII., przyjmując, że oskarżony ten dopuścił się ciągu przestępstw z art. 278 § 1 kk, przewidzianego przepisem art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk i art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

20) oskarżonego M. S. uznano za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt IV. i V., przyjmując, że oskarżony ten dopuścił się ciągu przestępstw z art. 286 § 1 kk, przewidzianego przepisem art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

21) oskarżonego M. S. uznano za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt VI. i XL, przyjmując, że oskarżony ten dopuścił się ciągu przestępstw z art. 190§1 kk i art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, przewidzianego przepisem art. 91 § 1 kk i za to na podstawie art. 190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 91 § 1 kk wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

22) oskarżonego M. S. uznano za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt VIII., tj. przestępstwa z art. 288 § 1 kk i za to na podstawie art. 288 § 1 kk wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

23) oskarżonego M. S. uznano za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt IX., tj. przestępstwa z art. 35 ust. 2 w zw. z art. 35 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 35 ust. 2 wyżej wymienionej ustawy wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

24) oskarżonego M. S. uznano za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt X., tj. przestępstwa z art. 35 ust. 2 w zw. z art. 35 ust. 1a ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt i za to na podstawie art. 35 ust. 2 wyżej wymienionej ustawy wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

25) na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 91 § 2 kk połączono wymierzone oskarżonemu M. S. w pkt 18) do 24) wyroku kary pozbawienia wolności i wymierzono mu karę łączną pozbawienia wolności w wysokości 1 roku i 8 miesięcy.

Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd I instancji zobowiązał solidarnie wszystkich oskarżonych do naprawienia szkód wyrządzonych popełnionymi przestępstwami poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonych kwot:

- na rzecz Nadleśnictwa P. - 330 zł,

- na rzecz K. M. - 480 zł,

- na rzecz W. M. - 294,24 zł,

- na rzecz P. M. - 500 zł.

Na podstawie 624 § 1 kpk, art. 17 ust.1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz U 83/49/223 z późn. zm.) § 14 ust. 2 pkt 3) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz U 2002M63M348 z późn. zm.) Sąd Rejonowy zwolnił oskarżonych z poniesienia kosztów postępowania w całości i zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Piotra Jankowskiego w Kościanie kwotę 516,60 zł tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną z urzędu, w tym 96,60 zł tytułem podatku VAT.

Od powyższego wyroku apelację wywiódł obrońca oskarżonego K. K. oraz prokurator.

Obrońca oskarżonego K. K. zarzucił wyrokowi:

1) obrazę przepisów prawa materialnego skutkującą nieprawidłową kwalifikacją czynu przypisanego oskarżonemu w pkt 1, 2, 3 i 5 wyroku, wynikającą z pominięcia treści art. 283 k.k., art. 278 § 3 k.k., art. 286 § 3 k.k. i 288 § 2 k.k., podczas gdy z okoliczności sprawy wynika, że przypisane oskarżonemu w pkt 1, 2, 3 i 5 czyny stanowią czyny niniejszej wagi,

2) rażąco surowość kar orzeczonych za poszczególne przypisane oskarżonemu przestępstwa, a w szczególności za czyny niniejszej wagi i w konsekwencji rażąco surowość kary łącznej orzeczonej w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wskazując na powyższe obrońca wniósł o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku przez zakwalifikowanie czynów przypisanych w pkt 1, 2, 3 i 5 jako czynów mniejszej wagi, oraz orzeczenie kar za przypisane przestępstwa w dolnych granicach ustawowego zagrożenia
- 2) orzeczenie o kosztach pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu przed Sądem II instancji, albowiem nie zostały one pokryte ani w całości ani w części.

Prokurator z kolei zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonych zarzucając naruszenie prawa materialnego tj. art. 35 ust 3a cyt. Ustawy a polegające na nieorzeczeniu obligatoryjnego zakazu posiadania zwierząt na okres 5 lat o jakim mowa we wskazanym wyżej przepisie.

Powołując się na treść art. 437 § 1 i 2 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie zakazu posiadania zwierząt na podstawie art. 35 ust 3 a Ustawy o ochronie zwierząt

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie, a należało ją uznać za oczywiście bezzasadną. Natomiast apelacja prokuratora okazała się konieczna, w związku z czym zaskarżone orzeczenie wymagało pewnej korekty.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że apelacja jest oczywiście bezzasadna (vide: art. 457 § 2 k.p.k.) jeżeli w sposób oczywisty brak jest wątpliwości co do tego, że w sprawie nie wystąpiły uchybienia określone w art. 438 k.p.k. oraz art. 439 k.p.k. a nadto nie zachodzi przesłanka z art. 440 k.p.k. Apelacją oczywiście bezzasadną jest taka, której bezpodstawność, niezasadność nie budzi wątpliwości. Zasadność (lub jej brak) apelacji wiązać należy bowiem z oceną trafności uchybień, jakie w apelacji zostały wskazane. Wskazane powyżej okoliczności uzasadniające określenie przedmiotowej apelacji za oczywiście bezzasadną zachodziły niewątpliwie w niniejszej sprawie. Dokonując oceny w tym zakresie sąd odwoławczy posiłkował się orzecznictwem i poglądami doktryny wypracowanymi na gruncie art. 535 § 2 k.p.k. (vide: F. Prusak: „Komentarz do kodeksu postępowania karnego”, Wyd. Prawnicze, Warszawa 1999 r., s. 1446, teza 17, P. Hofmański: „Kodeks postępowania karnego, komentarz” Wyd. C.H. Beck, Warszawa 1999 r., s. 857, teza 9, W. Grzeszczyk: „Oczywista bezzasadność kasacji w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego”, opubl. w Prok. i Pr. z 2002 r., z. 11, poz. 153 – t. 1, R. Stefański: „Rozpoznawanie kasacji na posiedzeniu”, opubl. w Prok. i Pr. z 2001 r., z. 2, poz. 62 – t. 2, S. Zabłocki: „Nowela k.p.k. z 20 lipca 2000 r. Komentarz”, Wyd. ABC, Warszawa 2000 r. – kom. do art. 535 k.p.k. teza 15, S. Zabłocki: „Kodeks postępowania karnego Komentarz” pod red. Z. Gostyńskiego, Wyd. ABC, Warszawa 1998 r., tom II, kom. do art. 535 k.p.k., teza 8, uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2001 r. w sprawie o sygn. IV KKN 578/00, opubl. w OSNKW z 2001 r., z. 5-6, poz. 49).

Należy wskazać, iż nie budziła wątpliwości prawidłowość ustaleń faktycznych, poczynionych w niniejszej sprawie przez Sąd I instancji. Sąd Rejonowy zgromadził dowody wystarczające dla rozstrzygnięcia sprawy i ustalił na ich podstawie, że oskarżeni dopuścili się czynów zabronionych. Ocena dowodów poczyniona przez Sąd I instancji spełniała przy tym wszystkie wymagania wynikające z art. 7 kpk, a w szczególności odpowiadała wskazaniom prawidłowego rozumowania i nie była dotknięta dowolnością. Sąd Okręgowy nie dopatrywał się też występowania w niniejszej sprawie bezwzględnych podstaw odwoławczych.

Rozważając zarzuty podniesione przez obrońcę oskarżonego K. K. należy uznać, iż nie doszło do obrazy przywołanych przepisów prawa materialnego.

Wskazując na konieczność przyjęcia w odniesieniu do przestępstw kradzieży, oszustwa i zniszczenia mienia, że stanowią one wypadki mniejszej wagi obrońca podniósł, iż wartość wyrządzonych szkód nie jest wysoka.

Nie sposób zakwestionować powyższych twierdzeń. Prawdą jest, że wartość skradzionego oraz uszkodzonego mienia czy też korzyści odniesionej z przestępstwa oszustwa nie jest znaczna. Podkreślić jednakże należy, iż jakkolwiek wartość ta jest istotną okolicznością, to jednak nie może być czynnikiem jedynym, czy kluczowym dla zakwalifikowania danego czynu jako wypadku mniejszej wagi. Nie można nie dostrzec, iż wartość zagarniętego czy też zniszczonego mienia, wyrządzonej pokrzywdzonym szkody, uwarunkowana była nie tyle wyborem oskarżonego (oskarżonych) co obiektywnymi okolicznościami – rodzajem mienia, którego zaboru można było dokonać czy zniszczyć, lub z wykorzystaniem którego można było dokonać oszustwa. Nie jest zatem tak, by oskarżony (działający wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami) ograniczył postępowanie do mienia niewielkiej wartości, mając obiektywną możliwość skierowania swoich zachowań również wobec mienia znacznie bardziej cennego.

Nie ma również racji apelujący wskazując na potrzebę zmiany kwalifikacji prawnej wskazanych czynów z uwagi na „nieznaczną natężenie środków stosowanych przez oskarżonego przy ich dokonywaniu” (k.380). Nie sposób mówić o „nieznacznym natężeniu środków” w odniesieniu do przestępstw kradzieży z włamaniem, zastosowano bowiem wówczas środki skutecznie przełamujące zabezpieczenie. Również w odniesieniu do przestępstwa oszustwa trudno mówić o tym kryterium, wyklucza to bowiem specyfika działania przy popełnieniu tego rodzaju czynów. Z całą pewnością nie można uznać przywoływanego przez obrońcę działania oceniając zachowanie oskarżonych skutkujące zniszczeniem mienia - w tym zakresie poczynione ustalenia wskazują na wyjątkową agresję po stronie sprawców i nasilenie ich złej woli. Nie sposób również uznać, by o owym „nieznacznym natężeniu środków” świadczył fakt niezabezpieczenia mienia będącego następnie przedmiotem kradzieży. Pamiętać należy, iż mienie to znajdowało się na posesjach ich właścicieli i nic nie uprawniało oskarżonego (i pozostałych sprawców) do wejścia na ich teren i zaboru przedmiotów stanowiących własność pokrzywdzonych.

Pozostałe związane ze wskazywanymi czynami okoliczności, w szczególności motywacja i cel działania oskarżonych, skala bezprawnego działania (i to w krótkim czasie) również nie pozwalają na przyznanie racji apelującemu i uznanie, że wskazywane przezeń przestępstwa stanowią wypadki mniejszej wagi.

Powyższe skutkuje również niezasadnością argumentacji obrońcy wskazującej na rażącą niewspółmierność ukształtowanej wobec oskarżonego represji karnej z uwagi na błędną kwalifikację prawną rozważanych czynów.

Także pozostałe okoliczności nie dają podstaw do zakwestionowania rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w zakresie orzeczonej kary.

Rażąca niewspółmierność kary, o jakiej mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k., zachodzi wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można przyjąć, iż zachodzi wyraźna różnica (dysproporcja) pomiędzy sumą kar zasadniczych i środków karnych orzeczonych przez sąd I instancji a karą jaką należałoby sprawcy wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw sądowego wymiaru kary (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 30 września 2010 r., sygn. akt II AKa 266/10, LEX nr 686862). Nie sposób podzielić stanowiska apelującego, jakoby taki właśnie przypadek wyłonił się w rozpoznawanej sprawie.

Wbrew stanowisku obrońcy oskarżonego, wymierzone K. K. kary jednostkowe odpowiadają wszystkim ustawowym dyrektywom ich wymiaru, a w szczególności ich dolegliwość nie przekracza stopnia winy oskarżonego i jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynów, których się dopuścił. Przy wymiarze kary Sąd I instancji wziął też pod uwagę wskazane przez apelującego okoliczności łagodzące, a w szczególności przyznanie się oskarżonego do przestępstw i złożenie wyjaśnień oraz nie utrudnianie postępowania. Trudno zarazem uznać za doniosłą okoliczność łagodzącą młody wiek oskarżonego, jeśli zważy się na dotychczasowy tryb jego życia, sposób popełnienia przestępstw.

Powołane przez apelującego okoliczności mające przemawiać na korzyść oskarżonego nie równoważyły zarazem występujących w sprawie doniosłych okoliczności obciążających, które nie mogły pozostać bez wpływu na wymiar kary. Sąd I instancji słusznie wskazał w szczególności, że działanie oskarżonego charakteryzowało duże natężenie złej woli. Zasadnie też Sąd I instancji zwrócił uwagę na wcześniejszą już, sześciokrotną karalność oskarżonego.

Nie sposób też nie zauważyć, że czyny popełnione przez oskarżonego nie miały incydentalnego charakteru, o czym świadczy wielokrotne działanie oskarżonego, naruszające wiele dóbr prawnie chronionych, co wskazuje nie tylko na duże nasilenie złej woli, ale też na poczucie bezkarności.

Wskazać należy zarazem, że pomimo powyższych, doniosłych okoliczności obciążających, kary jednostkowe wymierzone K. K. są karami o wiele bliższymi dolnej niż górnej granicy ustawowego zagrożenia, nie mogą być zatem poczytane za rażąco surowe, zważywszy, że ich wymiar jedynie nieznacznie przewyższa dolne granice ustawowego zagrożenia. W tej sytuacji ewentualne złagodzenie powyższych kar byłoby równoznaczne z daleko idącą, niczym nieuzasadnioną pobłażliwością dla sprawcy przestępstw charakteryzujących się znacznym stopniem społecznej szkodliwości.

Brak było również podstaw, by uznać za rażąco surową wymierzoną oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary łącznej należało niewątpliwie wziąć pod uwagę związek podmiotowo-przedmiotowy między czynami, których dopuścił się oskarżony. Sąd I instancji uczynił zadość temu wymaganiu, uwzględniając w swym orzeczeniu związek między przestępstwami przypisanymi oskarżonemu, ich korelację czasową i podobieństwo rodzajowe oraz – w odniesieniu do części czynów – jego brak. W konsekwencji Sąd Rejonowy zastosował, wymierzając karę łączną, daleko idącą absorpcję. Kara ta jest bowiem dużo bliższa najsurowszej spośród kar podlegających łączeniu niż ich sumie.

Wymierzenie kary łącznej w wymiarze równym najsurowszej spośród kar podlegających łączeniu powinno natomiast mieć miejsce – jako rozwiązanie skrajne – jedynie wyjątkowo, gdy przemawiają za tym szczególne okoliczności. Tego rodzaju okoliczności nie wyłoniły się jednak w rozpoznawanej sprawie. W tym stanie rzeczy orzeczona kara łączna pozbawienia wolności odpowiada ustawowym dyrektywom jej wymiaru i nie może być poczytana za karę niesprawiedliwą.

Nie sposób też uznać za przejaw rażącej surowości represji karnej orzeczonego obowiązku naprawienia szkody. Zasadność tego rozstrzygnięcia, w sytuacji, gdy szkoda nie została dotąd pokrzywdzonym naprawiona, nie budzi wątpliwości.

W ocenie Sądu II instancji w przedmiotowej sprawie zaskarżone rozstrzygnięcie wymagało zmiany, co słusznie zauważył oskarżyciel publiczny w swej apelacji, jedynie w zakresie obligatoryjnego orzeczenia wobec oskarżonych K. K., M. K. (1) i M. S. środka karnego w postaci zakazu posiadania zwierząt.

Mianowicie zgodnie z treścią art. 35 ust. 3a Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. 1997 nr 111 poz. 724.) w razie skazania za przestępstwo znęcania się nad zwierzętami oraz zabicia zwierząt przy działaniu ze szczególnym okrucieństwem (określonym w ust. 2) sąd orzeka zakaz posiadania zwierząt od roku do lat 10; zakaz orzeka się w latach.

Każdemu z oskarżonych przypisano popełnienie przestępstwa z art. 35 ust. 2 w zw. z art. 35 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt w zw. z art. 12 kk oraz z art. 35 ust. 2 w zw. z art. 35 ust. 1a ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt. W konsekwencji, co zasadnie podniósł prokurator, obligatoryjnym było orzeczenia wspomnianego zakazu posiadania zwierząt, czego jednak Sąd Rejonowy nie uczynił (a co dostrzegł już po wydaniu wyroku, na co wskazuje stosowna wzmianka w pisemnym uzasadnieniu tegoż orzeczenia).

Z wyżej wskazanych względów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że za przypisane oskarżonym K. K. w punkcie 6, M. K. (2) w punkcie 15 oraz M. S. w punkcie 23 zaskarżonego wyroku przestępstwo z art.35 ust.2 w

zw. z art.35 ust.1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, na podstawie art. 35 ust.3a tejże ustawy orzekł wobec oskarżonych K. K., M. K. (1) i M. S. zakaz posiadania zwierząt na okres 3 lat.

Ponadto Sąd II instancji, za przypisane oskarżonym K. K. w punkcie 7, M. K. (2) w punkcie 16 oraz M. S. w punkcie 24 zaskarżonego wyroku przestępstwo z art.35 ust.2 w zw. z art.35 ust.1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, na podstawie art. 35 ust.3a tejże ustawy, orzekł wobec oskarżonych K. K., M. K. (1) i M. S. zakaz posiadania zwierząt na okres 3 lat.

Z kolei na podstawie art. 90 § 2 kk w zw. z art.86 § 1 kk i w zw. z art.116 kk Sąd Okręgowy połączył wymierzone powyżej środki karne w postaci zakazu posiadania zwierząt i orzekł wobec oskarżonych K. K., M. K. (1) i M. S. zakaz posiadania zwierząt na łączny okres 5 lat.

Czas obowiązywania wyżej wymienionego środka (tak w odniesieniu do poszczególnych czynów jak i łącznego okresu jego trwania) określono mając na uwadze przede wszystkim charakter i sposób działań oskarżonych oraz konsekwencje jakie wyniknęły z ich przestępnych czynów. Przyjęty przez Sąd II instancji okres tego zakazu powinien dostatecznie dolegliwie uzmysłwić oskarżonym konieczność odpowiedzialnego i zgodnego z prawem zachowania w stosunku do zwierząt, z którymi mają styczność.

Mając powyższe na uwadze – nie dopatrując się zarazem okoliczności nakazujących ingerencję w treść wyroku niezależnie od granic zaskarżenia, podniesionych zarzutów i ich wpływu na treść orzeczenia dotyczącego oskarżonych K. K., M. K. (1) i M. S. – Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. utrzymał w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok w mocy, uznając apelację obrońcy oskarżonego K. K. za oczywiście bezzasadną.

Na podstawie §2 ust. 1-3 w zw. z §14 ust. 2 pkt 4 i § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002 r., nr 163, poz. 1348) zasądzone na rzecz adwokata Piotra Jankowskiego kwotę 516,60 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu K. K.w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art.634 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) - mając na uwadze sytuację materialną oskarżonych (którzy nie posiadają żadnego majątku ani dochodów, a przebywają lub będą przebywać w zakładzie karnym, co uniemożliwia wykonywanie przez nich pracy zarobkowej) zwolniono ich od uiszczenia owych kosztów uznając, iż stanowiłoby to dla nich zbyt dużą uciążliwość.

Wojciech Wierzbicki Dorota Maciejewska-Papież Agata Adamczewska